

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 48. Donatio Mathildis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

Francia magno emolumento adhibere poteris. Manasses cujusdam Magnatis ejusdem nominis, Remis Vicedomini, erat filius, qui post annos exinde viginti ejusdem civitatis Archipræsulatum consecutus est. Brunonem Coloniae natum jam tunc Doctrina & virtus commendabant, virum postea celebratissimum. Hi duo præcipui accusatores Manassis Archiepiscopi erant. In fine epistolæ Hugo Cardinalis dicit, se Concilium Pictavi decima quinta Januarii celebratum.

Sæculum XI.
A C. 1077.

§. XLVIII.

Donatio Mathildis.

Brevi post acceptam absolutionem Henricus Rex, simulans, se cum Pontifice iterum colloqui cupere, & ipsum & Mathildem Comitissam in suam potestatem paratis insidiis redigere cogitabat, sed Mathildis per suos monita cum Pontifice celeriter in montes munitissimos se recepit, & ex illo tempore Henricus nec Papam nec Mathildem amplius vidit. Ipsa per spatium trium mensium Papam apud se detinens, editis publice literis, omnes Ditiones suas, quæ Tusciam & Longobardiæ partem complectebantur, Ecclesiæ Romanæ, servato sibi usufructu, donavit, & quoad vixit Gregorium Papam omnibus viribus defendit. Papa

Domnizo.

Chron. Cass. lib. 3. c. 49.

Hist. Eccles. Tom. XV.

A a

eam

Sæculum XI. A.C. 1077. eam mense Majo reliquit, Romam rediturus, amissa omni spe in Germaniam proficiscendi; sed iter faciens in variis locis moratus est, quod ex die multis epistolis apposita dispicimus, nec ante mensem Septembrem Romam pervenit. Venienti Pontifici obvium se inferens populus magnam lætitiā, præcipue ob Mathildis donationem, professus est.

§. XLIX.

Res Franciæ.

Lib. V. ep. 8. Gregorius Papa post reditum epistolam scripsit ad Richerium Archiepiscopum Senonensem, Richardum Bituricensem eorumque Suffraganeos datam, in qua dicit: *Scitis, quam contumax Rainerius Episcopus Aurelianensis in Sedem Apostolicam extiterit, eaque crimina, quorum accusatur, non ignoratis. Dicitur siquidem, legitimam ætatem non habens contra Decreta Sanctorum Patrum hanc Ecclesiam, a Populo Clericisque valide non electus, invasisse, & Archidiaconorum Abbatumque Dignitates per negotiationem contulisse. Ter eum vocavimus ad causam dicendam; sed ipse nequidem alium misit, qui ejus nomine aliquam absentie causam referret. Postquam vero eum suspendimus & excommunicavimus, nihilominus officio Sacerdotali fungiausus est. Quin etiam dissimulavit, quod*

nun-